

fremSAT, altsaa en vilkaarlig Akt af Kulskibenes Ejere.

Jeg skal nu takke Udvalgets Flertal for dets Behandling af Lovforslaget. Jeg regner paa dets Bistand til at føre Forslaget videre til det andet høje Ting. I dette vil jeg staa overfor et andet Flertal end her. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds repræsenterer hele sit Parti, i saa Fald vil dette jo i Landstinget indtage en absolut afvisende Holdning overfor Lovforslaget. Det er muligt, at det er saa, men det er ikke sikkert. Hvad dernæst angaar det ærede Medlem fra Æbeltoft, saa repræsenterer han vel i Almindelighed det Standpunkt, som hans Parti i Landstinget tager, og der er jo saaledes et fælles Grundlag i Ønsket om at tilvejebringe Afgiften — om Formen vil man vel saa tilsidst kunne enes, navnlig hvis det ærede Medlems Parti vil kunne gaa ind paa den Betragtning, at det til syvende og sidst dog ikke kan være det afgørende, hvem af de to Parter der kommer til at give Lovforslaget den endelige Form. Jeg har det Indtryk af det ærede Medlems Virksomhed i Aar, at den i nogen Grad er præget af denne Opfattelse. Jeg haaber, det skal lykkes forholdsvis hurtigt at tilvejebringe et Resultat, thi den Opfordring, som fra det ærede Udvalgs Side blev rettet til mig om at træffe Forberedelser til Midlernes Anvendelse til de angivne Formaal, Majsprisernes Regulering, kan kun for saa vidt følges, som jeg har kunnet sætte forberedende Arbejder i Gang med Hensyn til at tilvejebringe en Ordning, et saadant fast Grundlag, at der herpaa kunde opereres og arbejdes. For det Tilfælde, at Skibsfartens Bidrag tilvejebringes, og der i de nærmeste Dage skulde blive tilvejebragt en Overenskomst mellem Regeringen og Majsimporthorerne angaaende Import af Majs, tilsigter denne Ordning altsaa kun at lægge et saadant fast Grundlag for Importen, at der paa dette Grundlag med Virkning kan anvendes Midler til en Nedsættelse af Prisen under den, hvortil Majsen kan indføres og sælges her. Men denne sidste og nødvendige Ordning kan først træffes, naar Midlerne er tilvejebragte. Derfor er det af afgørende Betydning, at dette Lovforslag ikke forhales. Jeg har en Gang før nævnt, at man i den Tid, denne Sag har været behandlet, har set fremført fra Skibsfarten en Række Betragtninger, gaaende ud paa, at dette Lovforslag var farefuldt for Skibsfartens Fremtid. Jeg har haft Interesse af at se,

i hvilke Kurser de danske Dampskibsselskaber stod ved det Tidspunkt, da dette Lovforslag fremsattes, og paa det Tidspunkt, hvorpaa vi i Øjeblikket befinder os, og jeg skal nævne nogle Tal i saa Henseende. Det forenede Dampskibsselskab stod den 21. Januar 1916 i en Kurs af 218 $\frac{1}{2}$, nu i 247 $\frac{1}{2}$. Her er der altsaa en Stigning paa 29, Dampskibsselskabet „Carl“ stod paa samme Tidspunkt i en Kurs af 266 $\frac{1}{2}$ og nu i 315, altsaa en Stigning paa 49, „Dannebrog“ stod i 284 $\frac{1}{2}$, nu i 329 $\frac{1}{2}$. Stigningen er her 45, „Skjold“ i 255, nu i 300, altsaa en Stigning paa 45, „Gorm“ stod i 282 $\frac{1}{2}$, nu i 321, en Stigning paa 39. En Række af andre Selskaber er steget med fra 8 til nogle og tredive. Hvad er nu denne Stigning i Dampskibsselskabernes Kurser Udtryk for? Er det Udtryk for, at Forhandlingerne her paa Rigsdagen har givet Indtrykket af, at dette Lovforslag ikke vilde blive vedtaget, eller er det Udtryk for, at selv om dette Lovforslag vedtages, klarer Skibsfarten nok alligevel sin Fremtid? Jeg vil ogsaa af Hensyn til det Parti, for hvilket det ærede Medlem for Æbeltoft er Ordfører, indtrængende ønske, at det har været det sidste, der har været Aarsagen.

N. Neergaard: Til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) vil jeg sige, at man overhovedet ikke vilde kunne gaa med til at vedtage, jeg tror næsten, jeg tør sige, en eneste af de særlige Krigslove, som vi i de sidste halvandet Aar i saa rigt Maal har beskæftiget os med, hvis det hos noget Parti havde været Forudsætningen, at disse Vedtagelser skulde danne Præcedens for Lovgivningen under normale Forhold, thi Forholdene er i den Grad abnorme, at de Foranstaltninger, der maatte træffes af Lovgivningsmagten for at imødegaa disse Forhold, med Nødvendighed ogsaa selv maatte blive abnorme. Det er et Forbehold, der undertiden har faaet positivt Udtryk, men som efter Sagens Natur altid maa være taget stiltiende af de forskellige Parter, der har medvirket til denne Lovgivning, ogsaa af det Parti, det ærede Medlem tilhører, at de Fremgangsmaader, som maa følge af Lovgivningen under Krigstid, fornuftigvis ikke kan overføres til Lovgivning i Fredstid. Vi har kendt den Art Lovgivning før baade i Danmark og i andre Lande, og jeg har aldrig set, at man efter Krigen har sagt: Det og det gjorde vi under Krigen, og det er Præcedens for, at vi kan følge de samme Principper ved Ændringer i den alminde-